

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.6.2026
COM(2026) 281 final

2026/0146 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 om tilladelse til Den Italienske Republik til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

BEGRUNDELSE

I henhold til artikel 395, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem¹ ("momsdirektivet") kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at anvende særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i nævnte direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse.

Ved brev registreret i Kommissionen den 9. oktober 2025 anmodede Den Italienske Republik om tilladelse til fortsat at fravige momsdirektivets artikel 206 og 226 vedrørende betaling af moms og faktureringskrav i forbindelse med levering af varer og tjenesteydelser til offentlige myndigheder, til selskaber, der kontrolleres af centrale og lokale offentlige myndigheder.

I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 27. april 2026 de øvrige medlemsstater om Den Italienske Republiks anmodning. Ved brev af 28. april 2026 underrettede Kommissionen Den Italienske Republik om, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Efter indførelsen af et system med statistiske kontroller har Italien konstateret betydelig momssvig i forbindelse med levering af varer og tjenesteydelser til offentlige myndigheder. For at standse denne praksis anmodede Italien i 2014 om, at den skyldige moms for så vidt angår leveringer til offentlige myndigheder ikke længere skulle betales til leverandøren, men i stedet sættes ind på en særskilt lukket bankkonto tilhørende skattemyndighederne. Denne ordning omtales ofte som en form for "opdelt betaling", da den betaling, hvor det fulde beløb normalt overføres af kunden til leverandøren (vederlag til gengæld for leveringen plus moms), opdeles i: i) på den ene side det vederlag, der betales til leverandøren af den pågældende vare eller tjenesteydelse, og ii) på den anden side den skyldige moms, der indbetales til en lukket bankkonto tilhørende skattemyndighederne.

Der blev givet tilladelse til denne fravigelse ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1401² indtil den 31. december 2017. Italien fik derved tilladelse til at fravige momsdirektivets artikel 206 vedrørende momsbetaling og artikel 226 vedrørende faktureringskrav.

Italien anmodede om denne fravigelse for en begrænset periode for at kunne organisere og gennemføre passende politiske kontrolforanstaltninger og fuldt ud udnytte de data, der er tilgængelige via elektronisk fakturering. Indførelsen af obligatorisk elektronisk fakturering ved levering af varer og tjenesteydelser til offentlige myndigheder giver mulighed for kontrol i realtid af individuelle transaktioner og de præcise momsbeløb, som de offentlige myndigheder skal betale af deres indkøb, hvilket vil sætte de italienske myndigheder i stand til at kontrollere den berørte sektor ved hjælp af almindelige kontrolteknikker, uden at det er nødvendigt at fravige momsdirektivet for at anvende foranstaltningen for opdelt betaling.

Ifølge oplysningerne fra de italienske myndigheder har indførelsen af elektronisk fakturering ved leveringer til de offentlige myndigheder givet skattemyndighederne omfattende oplysninger om fakturabevægelser og således sat dem i stand til at kontrollere transaktionerne

¹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

² Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1401 af 14. juli 2015 om tilladelse til Italien til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 217 af 18.8.2015, s. 7).

og de dertil knyttede momsbeløb. Et andet vigtigt element i forhold til et effektivt kontrolsystem, dvs. forpligtelsen til at formidle data fra alle udstedte og modtagne fakturaer til skattemyndighederne, blev imidlertid først indført fra den 1. januar 2017. Der var brug for mere tid, hvis denne foranstaltning skulle være effektiv, samt til at få skatteyderne til at sikre bedre overholdelse af deres skatteforpligtelser. Italien anmodede derfor om en forlængelse af fravigelsen af momsdirektivets artikel 206 og 226 for leveringer til offentlige myndigheder.

Endvidere konstaterede Italien skatteunddragelse i forbindelse med leveringer til selskaber, der kontrolleres af offentlige myndigheder, samt til en lille gruppe på 40 selskaber, der er opført på børsen. Med henblik på at bekæmpe denne skatteunddragelse og sikre, at der ikke skete yderligere momstab for offentlige indtægter, anmodede Italien om en udvidelse af anvendelsesområdet for fravigelsen af momsdirektivets artikel 206 og 226 for levering af varer og tjenesteydelser til ovennævnte enheder, der af Italien blev anset for at være lige så pålidelige som offentlige myndigheder. Disse enheder er både selskaber, der kontrolleres af centrale og lokale offentlige myndigheder, og en liste over omkring 40 selskaber, der er opført på børsen, hvilket i alt udgør omkring 2 400 selskaber. Italien forventede, at man ved at udvide foranstaltningen for opdelt betaling til disse selskaber ville bekæmpe problemet med skatteunddragelse i form af manglende momsbetaling fra leverandører til de pågældende enheder, og at momsindtægterne som følge heraf ville stige.

Der blev givet tilladelse til at forlænge denne fravigelse med det udvidede anvendelsesområde ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784³ indtil den 30. juni 2020. Italien har gentagne gange givet tilsagn om ikke at anmode om en forlængelse af den særlige foranstaltning, når den pakke af foranstaltninger, som Italien har til hensigt at anvende, er gennemført fuldt ud. Det ville imidlertid have været for tidligt at vurdere effektiviteten af disse foranstaltninger fuldt ud i 2020, da de på daværende tidspunkt kun havde været gennemført i kort tid. I lyset af de vanskelige tider på grund af covid-19-pandemien havde momspligtige personer desuden vanskeligere ved at gennemføre de nødvendige ændringer i deres faktureringsystemer, ligesom skattemyndighederne havde vanskeligere ved at tilpasse deres kontrol- og IT-systemer. Derfor blev bemyndigelsen til fortsat at anvende ordningen for opdelt betaling forlænget ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1105⁴ indtil den 30. juni 2023. Efterfølgende blev fravigelsen forlænget endnu en gang indtil den 30. juni 2026 ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/1552⁵. Børsnoterede selskaber blev ved den seneste forlængelse udelukket fra fravigelsesforanstaltningens anvendelsesområde fra den 1. juli 2025.

Ordningen for opdelt betaling er en del af en pakke af foranstaltninger, der blev indført af Italien for at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse. Denne pakke af foranstaltninger omfatter blandt andet elektronisk fakturering og elektronisk videregivelse af data om daglige opkrævninger. Elektronisk fakturering blev indført pr. 1. juli 2018 for visse sektorer og pr. 1. januar 2019 i generel form. Denne forpligtelse blev tilladt ved Rådets

³ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 af 25. april 2017 om tilladelse til Den Italienske Republik til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1401 (EUT L 118 af 6.5.2017, s. 17).

⁴ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1105 af 24. juli 2020 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 om tilladelse til Den Italienske Republik til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 242 af 28.7.2020, s. 4).

⁵ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/1552 af 25. juli 2023 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 for så vidt angår tilladelsesperioden og anvendelsesområdet for Italiens særlige foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 188 af 27.7.2023, s. 45).

gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/593⁶. Den elektroniske videregivelse af data om daglige opkrævninger kræver, at skatteydere, der beskæftiger sig med detailhandel og lignende aktiviteter (som ikke er omfattet af faktureringsforpligtelsen), lagrer data vedrørende daglige opkrævninger elektronisk og videregiver disse elektronisk til *Agenzia delle Entrate*. Sidstnævnte forpligtelse trådte i kraft den 1. januar 2020 og for skatteydere med en omsætning på mere end 400 000 EUR den 1. juli 2019. Denne pakke af foranstaltninger har erstattet andre kontrolforanstaltninger, hvilket giver de italienske skattemyndigheder mulighed for at krydstjekke de forskellige aktiviteter, der er angivet af de erhvervsdrivende, samt for at overvåge deres momsbetalinger. Med de seneste lovgivningsmæssige ændringer blev der indført en forpligtelse til, at data vedrørende momstransaktioner fra elektroniske fakturaer, grænseoverskridende transaktioner og elektroniske opkrævninger straks skal gøres tilgængelige for skatteydere med henblik på at gøre det lettere at overholde disse regler. Dette vil medføre, at momsindberetninger forhåndsfyldes af *Agenzia delle Entrate*, samt at der udarbejdes almindelige momsvurderinger, som skatteydere kan godkende eller supplere.

Ikke desto mindre finder Italien, at ordningen for opdelt betaling og den obligatoriske elektroniske fakturering har skabt synergier, der har ført til en betydelig reduktion af momssvig og derfor fortsat bør eksistere side om side, eftersom den opdelte betaling er et redskab til at forebygge svig, mens elektronisk fakturering er et redskab til at afsløre svig.

Ifølge Italien består effektiviteten af ordningen for opdelt betaling i, at dette instrument fungerer præventivt med hensyn til tilfælde af skatteunddragelse og dermed sikrer større indtægter end nogen anden foranstaltning, der indebærer efterfølgende kontrol. Uanset hvor rettidig og umiddelbar kontrolaktiviteten er, kan efterfølgende foranstaltninger ikke altid sikre en effektiv inddrivelse af den undtagne moms. Selv om elektronisk fakturering (eller indberetning af fakturadata i de tilfælde, hvor elektronisk fakturering ikke er obligatorisk) er en yderst effektiv foranstaltning, er det, når først kontrollen er gennemført, muligt, at skatteundtageren ikke har den nødvendige finansielle kapacitet til at betale gælden. Italien hævder af denne årsag, at ordningen for opdelt betaling er et meget effektivt redskab, når modtageren har en højere grad af overholdelse af skattereglerne end leverandøren. Italien mener derfor, at disse foranstaltninger supplerer hinanden og ikke er indbyrdes udskiftelige.

Det bemærkes, at en af virkningerne af opdelt betaling er, at leverandører som momspligtige personer ikke kan modregne den moms, der betales i forbindelse med deres køb, i den moms, der modtages for deres leveringer. De kan være i en situation, hvor deres krediterede momsbeløb konstant er størst, og de alligevel er nødsaget til at anmode skattemyndighederne om en faktisk refusion af denne moms. På den anden side tillader Italien på visse betingelser disse leverandører at modregne den moms, de ikke modtager fra deres kunder, i andre skyldige skatter og afgifter i Italien, hvilket begrænser det likviditetsproblem, som de skattepligtige virksomheder ellers kan stå over for i Italien. Ifølge de oplysninger, som Italien har fremlagt, var den gennemsnitlige behandlingstid for momsrefusioner i 2024 generelt 74 dage, mens den for anmodninger rettet til momspligtige personer inden for rammerne af den opdelte betaling i gennemsnit var 60 dage.

I lyset af ovenstående foreslås det at acceptere Italiens anmodning om at forlænge tilladelsen til fravigelsen, men kun indtil den 30. juni 2029 (i stedet for den 31. december 2029, som Italien har anmodet om). Denne periode bør være tilstrækkelig til vurdere effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger til nedbringelse af skatteunddragelse i de berørte sektorer.

⁶ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/593 af 16. april 2018 om at give Den Italienske Republik tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 218 og 232 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 99 af 19.4.2018, s. 14).

Endvidere vil virksomheder og skattemyndigheder på det tidspunkt være bedre stillet med hensyn til at kunne varetage de nødvendige tilpasninger af deres systemer.

I lyset af fravigelsens brede anvendelsesområde er det vigtigt at sørge for en passende opfølgning inden for rammerne af denne fravigelse og navnlig at vurdere foranstaltningens virkning på omfanget af momssvig samt på situationen for så vidt angår momsrefusion til de momspligtige personer, der er omfattet af fravigelsen. Italien bør derfor 15 måneder efter denne afgørelses ikrafttræden udarbejde en rapport om momsrefusionsordningen for så vidt angår de leverandører (momspligtige personer), som er omfattet af fravigelsen. Rapporten skal især indeholde statistiske oplysninger om den gennemsnitlige tid, det tager at refundere al momsen til disse momspligtige personer, og den skal desuden beskrive eventuelle særlige problemer, der er opstået i den forbindelse. Rapporten skal også angive de forskellige foranstaltninger, der er gennemført til bekæmpelse af skatteunddragelse for de leveringer, der er omfattet af fravigelsen, datoen for deres ikrafttræden samt en evaluering af effektiviteten heraf.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Fravigelsen er i overensstemmelse med de gældende regler på dette område.

Kommissionen vedtog den 8. december 2022 et forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsregler for den digitale tidsalder⁷. Et af hovedformålene med forslaget er at bekæmpe momssvig ved at indføre krav til digital indberetning baseret på e-fakturerings. Denne reform, der er vedtaget af Rådet den 11. marts 2025, vil give medlemsstaterne mulighed for at gennemføre obligatorisk e-fakturering, som Italien gør i øjeblikket, men vil fjerne behovet for at anmode om yderligere fravigelser fra momsdirektivet for at gennemføre sådanne systemer. Som nævnt ovenfor er indberetning af data til skattemyndighederne via elektronisk fakturerings en del af den pakke af foranstaltninger, der også omfatter ordningen for opdelt betaling, og som Italien har vedtaget for at bekæmpe momssvig.

Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/310⁸ blev Polen tildelt en lignende fravigelse med hensyn til at anvende ordningen for opdelt betaling. Denne fravigelse blev oprindeligt indrømmet indtil den 28. februar 2022, derefter forlænget indtil den 28. februar 2025⁹ og efterfølgende forlænget indtil den 29. februar 2028¹⁰. Det polske system med opdelt betaling består af en frivillig og obligatorisk ordning for opdelt betaling. Dette obligatoriske system med opdelt betaling har indvirkning på levering af varer og tjenesteydelser, der betales via elektroniske bankoverførsler mellem momspligtige personer i områder, som er særligt udsatte for momssvig, og hvor der gennem flere år er registreret svig. I det polske system med obligatorisk opdelt betaling fungerer banken som opdelingsbefuldmægtiget, der overfører det beløb, som kunden har betalt til leverandørens pågældende konto, dvs. det afgiftspligtige beløb til den erhvervsdrivendes almindelige konto, mens momsbeløbet betales til den

⁷ COM/2022/701 final.

⁸ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/310 af 18. februar 2019 om tilladelse til Polen til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 51 af 22.2.2019, s. 19).

⁹ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/559 af 5. april 2022 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/310 for så vidt angår tilladelse til Polen til fortsat at anvende den særlige foranstaltning, der fraviger artikel 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 108 af 7.4.2022, s. 51).

¹⁰ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/373 af 18. februar 2025 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/310 for så vidt angår tilladelse til Polen til fortsat at anvende den særlige foranstaltning, der fraviger artikel 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L, 2025/373, 28.2.2025).

erhvervsdrivendes lukkede moms-konto. Midler på den lukkede moms-konto er ejet af den momspligtige person, men dennes mulighed for at disponere over midlerne er i princippet begrænset til betaling af skyldig moms til skattemyndighederne eller til leverandører.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget er momsdirektivets artikel 395, hvorefter Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen kan give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller skatteunddragelse.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I betragtning af den bestemmelse i momsdirektivet, som forslaget bygger på, hører forslaget under Den Europæiske Unions enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Afgørelsen vedrører en tilladelse, der indrømmes en medlemsstat på dennes egen anmodning, og udgør ikke en forpligtelse.

Eftersom fravigelsen er tidsbegrænset og kun vedrører levering af varer og tjenesteydelser til den offentlige sektor og til statskontrollerede selskaber, er den målrettet specifikke sektorer, der oplever store problemer med hensyn til skatteunddragelse. Den særlige foranstaltning står derfor i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål, nemlig bekæmpelse af momsunddragelse.

- **Valg af retsakt**

Den foreslåede retsakt er en gennemførelsesafgørelse vedtaget af Rådet.

I henhold til momsdirektivets artikel 395 er en fravigelse af de fælles momsregler kun mulig, hvis Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen giver tilladelse til det. En gennemførelsesafgørelse vedtaget af Rådet er den bedst egnede retsakt, da den kan rettes til individuelle medlemsstater.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

Der er ikke gennemført en høring af interessenter. Nærværende forslag er baseret på en anmodning fra Italien og vedrører kun denne medlemsstat.

- **Konsekvensanalyse**

Der er ikke foretaget nogen konsekvensanalyse, da forslaget ikke forventes at få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale virkninger.

Forslaget om en gennemførelsesafgørelse fra Rådet har til formål at forlænge anvendelsen af fravigelsen af momsdirektivets artikel 206 og 226 for leveringer til offentlige myndigheder og til selskaber, der kontrolleres af centrale og lokale offentlige myndigheder. Ved at indføre et krav om, at den skyldige moms indbetales til en særskilt bankkonto tilhørende

skattemyndighederne, er formålet med forslaget til Rådets gennemførelsesafgørelse i første omgang at bekæmpe skatteunddragelse i form af manglende momsbetaling blandt leverandører til de berørte selskaber. Den foranstaltning, der for nærværende anvendes af Italien, synes at være et effektivt værktøj til dette formål.

Ifølge de data, som Italien har fremlagt, medfører gennemførelsen af foranstaltningen en stigning i betalingerne på ca. 4,6 mia. EUR pr. år. Beløbet blev fastsat af *Agenzia delle Entrate* på baggrund af det faktum, at det for så vidt angår leverandører til *Pubblica Amministrazione* (PA) gjaldt, at summen af den lavest udgående moms, der faktisk blev betalt efter indførelsen af ordningen for opdelt betaling, minus stigningen i kompensationer og refusioner, for tilsvarende transaktioner var mindre end de betalinger, der blev foretaget af PA i forbindelse med samme transaktioner. Yderligere analyser foretaget af Italien konkluderer, at denne virkning har været stabil i alle de år, hvor foranstaltningen er blevet gennemført fuldt ud. Italien frygter, at afskaffelsen af foranstaltningen kan føre til et indtægtstab af samme størrelsesorden på et tidspunkt, hvor Italien stadig må kæmpe med et betydeligt momsgab.

Endvidere skal det tages med i beregningerne, at leverandørerne under dette system ikke modtager momsen fra deres kunder. De vil derfor oftere være nødt til at bede om en faktisk refusion af momsen, hvis de ikke kan modregne denne moms i andre skyldige skatter og afgifter i Italien. For at undgå negative konsekvenser for de momspligtige personer, og navnlig i de tilfælde hvor leverandørerne ikke er etableret i Italien, er det vigtigt, at refusionsordningen fungerer korrekt og hurtigt. Ifølge Italien overholder de gennemsnitlige behandlingstider for refusioner stort set den frist på tre måneder, der er fastsat i den nationale lovgivning¹¹. Desuden afkortes disse behandlingstider for selskaber, som er omfattet af ordningen for opdelt betaling, takket være den prioriterede behandling af disse anmodninger. Desuden har indførelsen af elektronisk fakturering lettet den overordnede behandling af anmodninger, hvilket har bidraget til en generel reduktion af den tid, der er nødvendig for at behandle anmodninger om refusion. Ifølge de oplysninger, som Italien har fremlagt, var den gennemsnitlige behandlingstid for refusioner i 2024 74 dage, mens den for anmodninger inden for rammerne af den opdelte betaling i gennemsnit var 60 dage.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget får ingen negativ indvirkning på Unionens egne indtægter hidrørende fra moms.

¹¹ Artikel 38a i præsidentielt dekret nr. 633 af 26. oktober 1972.

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 om tilladelse til Den Italienske Republik til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem¹ særlig artikel 395, stk. 1, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1401² fik Italien indtil den 31. december 2017 tilladelse til at kræve, at skyldig merværdiafgift (moms) på leveringer til offentlige myndigheder skal indbetales af disse myndigheder på en særskilt og lukket bankkonto tilhørende skattemyndighederne ("den særlige foranstaltning"). Den særlige foranstaltning udgjorde en fravigelse af artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne vedrørende momsbetaling og fakturering.
- (2) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784³ fik Italien tilladelse til at anvende den særlige foranstaltning indtil den 30. juni 2020, og anvendelsesområdet for den særlige foranstaltning blev udvidet til at omfatte leveringer til visse selskaber, der kontrolleres af offentlige myndigheder, og til børsnoterede selskaber, der er omfattet af Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa-indekset ("FTSE MIB-indekset"). Den særlige foranstaltning blev yderligere forlænget indtil den 30. juni 2023 ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1105⁴ og efterfølgende indtil den 30. juni 2026 ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/1552⁵. I

¹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1401 af 14. juli 2015 om tilladelse til Italien til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 217 af 18.8.2015, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2015/1401/oj).

³ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 af 25. april 2017 om tilladelse til Den Italienske Republik til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1401 (EUT L 118 af 6.5.2017, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/784/oj).

⁴ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1105 af 24. juli 2020 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 om tilladelse til Den Italienske Republik til at anvende en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 242 af 28.7.2020, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1105/oj).

⁵ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/1552 af 25. juli 2023 om ændring af gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 for så vidt angår tilladelsesperioden og anvendelsesområdet for Italiens særlige foranstaltning, der fraviger artikel 206 og 226 i direktiv 2006/112/EF om det fælles

henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/1552 blev børsnoterede selskaber udelukket fra den særlige foranstaltnings anvendelsesområde fra den 1. juli 2025.

- (3) Ved skrivelse registreret i Kommissionen den 9. oktober 2025 anmodede Italien om en tilladelse til fortsat at anvende den særlige foranstaltning indtil den 31. december 2029.
- (4) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF fremsendte Kommissionen Italiens anmodning til de øvrige medlemsstater ved skrivelse af 27. april 2026. Kommissionen meddelte ved skrivelse af 28. april 2026 Italien, at den rådede over alle de nødvendige oplysninger for at kunne vurdere anmodningen.
- (5) Den særlige foranstaltning er en del af en pakke af foranstaltninger, der er indført af Italien for at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse. Pakken af foranstaltninger, herunder obligatorisk elektronisk fakturering tilladt ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/593⁶, har erstattet andre kontrolforanstaltninger og giver de italienske skattemyndigheder mulighed for at krydstjekke de forskellige aktiviteter, der er angivet af afgiftspligtige personer, og for at overvåge deres momsbetalinger.
- (6) Italien vurderer, at obligatorisk elektronisk fakturering som led i den gennemførte pakke med foranstaltninger nedbringer den tid, som skattemyndighederne har brug for til at blive bekendt med eventuelle sager om mulig skattesvig eller skatteunddragelse. Det er dog også Italiens vurdering, at det uden den ordning med opdelt betaling, der er indført med den særlige foranstaltning, kan være umuligt at inddrive skyldige momsbeløb fra afgiftspligtige personer, der er involveret i skattesvind eller skatteunddragelse, efter at krydstjekket er foretaget, fordi disse afgiftspligtige personer i mellemtiden kan være blevet insolvente. Ordningen for opdelt betaling som en forudgående foranstaltning har således vist sig at være yderst effektiv og et supplement til obligatorisk elektronisk fakturering, som er en efterfølgende foranstaltning.
- (7) En af virkningerne af den særlige foranstaltning er, at leverandører som afgiftspligtige personer ikke kan modregne den moms, der betales i forbindelse med deres køb, i den moms, der modtages for deres leveringer. Sådanne leverandører kan være i en situation, hvor deres krediterede momsbeløb konstant er størst, og de alligevel er nødt til at anmode skattemyndighederne om en reel refusion af den moms, der betales i forbindelse med deres køb. I henhold til de indsendte oplysninger fra Italien har afgiftspligtige personer, der udfører transaktioner, som er omfattet af den særlige foranstaltning, ret til at modtage betaling af de relevante momskreditter som en prioritet inden for grænserne af den kredit, der opstår som følge af sådanne transaktioner. Denne praksis kræver, at anmodninger om momsrefusion i forbindelse med den særlige foranstaltning behandles med prioritet, både under de indledende undersøgelser og under udbetalingen af de skyldige beløb fra ikkeprioriterede momsrefusioner.

merværdiafgiftssystem (EUT L 188 af 27.7.2023, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/1552/oj).

⁶ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/593 af 16. april 2018 om at give Den Italienske Republik tilladelse til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 218 og 232 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 99 af 19.4.2018, s. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/593/oj).

- (8) Italien har gentagne gange givet tilsagn om ikke at anmode om en forlængelse af den særlige foranstaltning, når den pakke af foranstaltninger, som Italien har til hensigt at anvende, er gennemført fuldt ud. Italien finder imidlertid, at den særlige foranstaltning i betragtning af dens effektivitet og dens synergier med andre anvendte foranstaltninger, navnlig med den obligatoriske elektroniske fakturering, bør forlænges for at undgå et tilbageslag i bestræbelserne på at reducere det italienske momsgab. Tilladelsen til at anvende den særlige foranstaltning bør derfor forlænges en sidste gang indtil den 30. juni 2029. Da tilladelser til særlige foranstaltninger, der fraviger de generelle momsregler, kun er en sidste udvej, bør Italien styrke og fuldt ud udnytte sine konventionelle midler til at bekæmpe og forebygge momssvig og om nødvendigt indføre nye midler, indtil en yderligere forlængelse af den særlige foranstaltning ikke længere vil være nødvendig efter udgangen af juni 2029.
- (9) For at sikre den nødvendige opfølgning inden for rammerne af den særlige foranstaltning og navnlig for at vurdere indvirkningen på momsrefusion til afgiftspligtige personer, der er omfattet af den særlige foranstaltning, bør Italien senest i september 2027 forelægge Kommissionen en rapport. Denne rapport bør omhandle den overordnede situation vedrørende momsrefusion til afgiftspligtige personer, navnlig den gennemsnitlige tid, det har taget, og effektiviteten af den særlige foranstaltning og eventuelle andre foranstaltninger gennemført af Italien med henblik på at nedbringe skatteunddragelsen i de berørte sektorer. Denne rapport bør indeholde en liste over disse foranstaltninger samt datoen for deres ikrafttræden.
- (10) Den særlige foranstaltning står i rimeligt forhold til de tilstræbte mål, eftersom den er tidsbegrænset og begrænset til de sektorer, der udgør betydelige risici med hensyn til skatteunddragelse. Endvidere skaber den særlige foranstaltning ikke risiko for, at skatteunddragelsen skifter til andre sektorer i Italien eller til andre medlemsstater.
- (11) Den særlige foranstaltning påvirker ikke de samlede indtægter fra moms, der opkræves i det endelige forbrugsled, negativt, og den har ingen negativ indvirkning på Unionens egne indtægter fra moms.
- (12) Gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 bør derfor ændres —
- VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/784 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3, stk. 2, ændres datoen "30. september 2024" til "30. september 2027"
- 2) I artikel 5 ændres datoen "30. juni 2026" til "30. juni 2029".

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*